

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 1 sierpnia 2019 r.

DIH-2.709.13.2019.BS

DECYZJA DIH-2 Nr 40/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 20 maja 2019 r., złożonego przez M. W. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PTH „Więcek” s. c. M. W., B. W. – Wspólnik Spółki Cywilnej oraz przez B. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PTH „Więcek” s. c. M. W., B. W. – Wspólnik Spółki Cywilnej - wspólników spółki cywilnej w Krzeszowicach (...), od decyzji nr 95/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 maja 2019 r., (sygn. WN.8361.79.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcom solidarnie karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla „ekogroszek Jareł”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawili dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego „świadcstwem jakości”.

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 29 maja 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez M. W. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PTH „Więcek” s. c. M. W., B. W. – Wspólnik Spółki Cywilnej oraz przez B. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PTH „Więcek” s. c. M. W., B. W. – Wspólnik Spółki Cywilnej - wspólników spółki cywilnej, wraz z aktami sprawy nr WN.8361.79.2019.

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 15 lutego 2019 r. - działając na podstawie upoważnienia WN.8361.79.2019, przeprowadzili kontrolę - dotyczącą identyfikacji przedsiębiorcy, przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) dalej „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” oraz kontrolę treści świadectwa jakości paliwa stałego określonego pkt 6d ww. ustawy – w składzie węgla w (...), należącym do Mirosławy Więcek prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PTH „Więcek” s. c. M. W., B. W. – Wspólnik Spółki Cywilnej oraz do B. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PTH „Więcek” s. c. M. W., B. W. – Wspólnik Spółki Cywilnej - wspólników spółki cywilnej w Krzeszowicach, (...), (dalej także: „Strony” lub „Przedsiębiorcy”).

W toku kontroli ustalono, że 15 lutego 2019 r. Strony wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW – węgiel „ekogroszek Jarek”, stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego, dokonanego przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 100 kg, nie wystawiły dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) – dalej „rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych” , tj. świadectwa jakości.

Ustalono dodatkowo, że Strony wystawiały wcześniej świadectwa jakości, niemniej przy sprzedaży paliw stałych powyżej 5 worków. Ponadto, wystawiane świadectwa nie odpowiadały wzorowi określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych .

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 15 lutego 2019 r. nr WN.8361.79.2019. Pomimo prawidłowego pouczenia Stron o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorcy nie wnieśli uwag do treści protokołu.

Na podstawie art. 35a pkt 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:

- a) nie wystawia świadectwa jakości albo

- b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo
- c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

W związku z powyższym, pismem z 11 kwietnia 2019 r. zawiadomiono Strony o wszczęciu przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawienia świadectwa jakości dla paliwa stałego, co narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone je o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Zwrócono się w nim również o przesłanie informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Strony, w piśmie z 24 kwietnia 2019 r. poinformowały m.in., że wystawiały świadectwa jakości paliw stałych powyżej 100 kg, a od momentu otrzymania informacji od Inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie, wystawiają je do każdej ilości sprzedanego węgla. Nie udzieliły jednak żądanych informacji finansowych. Ponadto, nie skorzystały z innych przysługujących im w postępowaniu administracyjnym praw.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 10 maja 2019 r., wydał decyzję 95/2019 nakładającą na ww. Przedsiębiorców administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla „ekogroszek Jaret”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawili dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, zwanego „świadectwem jakości”.

Przedsiębiorcy pismem z 20 maja 2019 r. wnieśli odwołanie od decyzji 95/2019 z 10 maja 2019 r. W przedmiotowym odwołaniu Strony zarzuciły naruszenie:

- art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie, mimo zaistnienia przesłanek uzasadniających odstąpienie od nałożonej kary pieniężnej,
- art. 7, 77 § 1 i 107 § 3 Kpa poprzez nierozważenie wszystkich okoliczności mających znaczenie dla zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa oraz niewyjaśnienie przyczyn dla których organ uznał, iż waga naruszenia prawa nie jest znikoma.

W uzasadnieniu Strony podniosły, że uchybienie, stwierdzone w toku kontroli przeprowadzonej 15 lutego 2019 r. (sygn. akt nr WN.8361.79.2019), miało charakter jednorazowy, przy jednoczesnej nieznacznej wartości sprzedawanego towaru, tj. 80 zł. Wskazały również, że mimo długotrwałej działalności gospodarczej nie były dotychczas karane przez Inspekcję Handlową, a tym samym stwierdzone naruszenie prawa ma charakter incydentalny. Poinformowały ponadto, że w następstwie wyników kontroli złożyły stosowne oświadczenie i podjęły działania mające na celu uniknięcie w przyszłości naruszenia prawa. W związku z powyższym, Strony uznały, iż waga stwierdzonego

naruszenia prawa jest znikoma. Strony podkreśliły również, iż wymierzona kara pieniężna, choć w najniższym możliwym ustawowo wymiarze, jest niewspółmierna do stopnia naruszenia prawa, a przepisy ustalające sztywną wysokość kar pieniężnych, bez względu na okoliczności danego czynu, są uznawane za niekonstytucyjne (np. wyrok TK z 1.07.2014 SK 6/12). Strony zarzuciły również, że organ pierwszej instancji nie uzasadnił swojego stanowiska.

Przy piśmie z 29 maja 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie od decyzji nr 95/2019 wraz z aktami sprawy nr WN.8361.79.2019.

Pismem z 7 czerwca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Strony o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strony nie skorzystały z przysługującego jej prawa.

Pismem z 5 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia postępowania do 5 sierpnia 2019 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej

węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ww. ustawy.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 15 lutego 2019 r. (sygnatura WN.8361.79.2019). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż toku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że Strony wprowadzając do obrotu paliwo stałe – węgiel „ekogroszek Jarek”, stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego, dokonanego przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 100 kg, nie wystawiły dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, tj. świadectwa jakości. Ustalono dodatkowo, że Strony wystawiały wcześniej świadectwa jakości, niemniej przy sprzedaży paliw stałych powyżej 5 worków. Ponadto, wystawiane świadectwa nie odpowiadały wzorowi określonemu w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został podpisany przez Kontrolowanego. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorcy nie wnieśli uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących braku wystawiania przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectw jakości, potwierdzających spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy, tj. do użycia w gospodarstwach domowych oraz instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.

Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem.

Odnosząc się do naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie, mimo zaistnienia przesłanek uzasadniających odstąpienie od nałożonej kary pieniężnej, należy stwierdzić co następuje.

Prezes UOKiK zauważa, iż powyższy artykuł wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych były przekazane konsumentom, wypełnione w sposób niepełny, nieprecyzyjny etc. Natomiast z całą mocą należy stwierdzić, iż nie dotyczy to sytuacji, gdy wymagane przepisami świadectwa jakości paliw stałych nie były wydane co miało miejsce 15 lutego 2019 r. w toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów (potwierdzone zakupem kontrolnym) - co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. Strony, będąc wprowadzającymi do obrotu paliwa stałe, uchybiły obowiązkowi, nałożonemu na nie przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiły oraz nie przekazały kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyły tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującemu kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania.

Jak wynika z uzasadnienia do ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1654), „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych

wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z dnia 19 marca 2018 r.).

Należy podkreślić, że przypadek niewystawienia świadectwa jakości podczas kontroli nr WN.8361.79.2019 nie był incydentalny, bowiem w oświadczeniu z 14 marca 2019 r. Strona poinformowała, iż wcześniej świadectwa jakości były wystawiane dopiero przy sprzedaży paliw stałych powyżej 5 worków. Strony mają obowiązek wystawiać świadectwo jakości przy każdej sprzedaży paliwa stałego, niezależnie od jego ilości, nabywanej przez kupującego. Tym samym, fakt niewystawienia świadectwa jakości dla 100 kg paliwa stałego o wartości 80,00 zł, nie wpływa w niniejszej sprawie na zmniejszenie wagi naruszenia przez Strony prawa.

Tym samym Prezes UOKiK w pełni podziela argumentację Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie i nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt 1 Kpa.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7, 77 § 1 i 107 § 3 Kpa poprzez nierozważenie wszystkich okoliczności mających znaczenie dla zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa oraz niewyjaśnienie przyczyn dla których organ uznał, iż waga naruszenia prawa nie jest znikoma, należy stwierdzić co następuje.

Wyrażona w art. 7 kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 Kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 15 lutego 2019 r. (sygnatura WN.8361.79.2019).

Z kolei, wyrażony w art. 77 obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (co podlega ocenie organu). Analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasady powyższe zostały w pełni zrealizowane.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeanalizował dowody służące ustaleniu stanu

faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Przy określaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa powyżej Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej jako wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przyjął wartość partii paliwa stałego objętego zakupem kontrolnym, znajdującego się w ofercie w dniu kontroli tj. 15 lutego 2019 r. ustalonej wg ceny sprzedaży. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponadto, organ wziął pod uwagę, fakt uprzedniego niekarania Stron z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Stron, co jest ujęte w uzasadnieniu skarżonej decyzji, zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Skarżona decyzja zawiera wszystkie, wymagane zgodnie z art. 107 k.p.a., elementy składowe. Zawiera ona odniesienie co do braku możliwości zastosowania w niniejszej sprawie 189f § 1 pkt 1 Kpa z uwagi na fakt, iż wagi naruszenia prawa nie można uznać za znikomą oraz odnosi się do faktów, na których oparte zostało rozstrzygnięcie, tj. ustaleń kontroli.

Strony, będąc wprowadzającymi do obrotu paliwa stałe, uchybiły obowiązkowi, nałożonemu na nie przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiły oraz nie przekazały kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyły tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie.

Na marginesie należy podkreślić, iż przywołany przez Strony wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 1 lipca 2014 r., sygn. akt SK 6/12 odnosi się do art. 88 ust. 1 pkt 2 i art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 1614 z późn. zm.), przewidujących obowiązek nałożenia administracyjnej kary pieniężnej bez względu na okoliczności czynu. Tymczasem, kara pieniężna w przypadku niewystawienia świadectwa jakości dla paliwa stałego jest wymierzana w granicach, wyznaczonych przez art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości, a jej wysokość jest miarkowana w zależności od przesłanek, określonych w art. 35d ust. 4 tej ustawy.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Stron nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji 95/2019

Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 maja 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł., z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla „ekogroszek Jaret”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawili dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, zwanego dalej „świadectwem jakości”.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/